

عنوان مقاله:

دسته بندی و بررسی عبارات نشانگر اهمیت مطلب بر اساس نقش کلامی و موقعیت قرارگیری در ارائه های علمی فارسی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 11، شماره 32 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

جواد زارع - دانشگاه کوثر بجنورد

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش، بررسی چگونگی برجسته سازی نکته های مهم در ارائه های علمی فارسی است. با استفاده از روش تحقیق ترکیبی و مبتنی بر یک رویکرد پیکره محور، ساختارهای نشانگر اهمیت مطالب، از 60 ارائه مندرج در پیکره فارسی سخن استخراج شد. یافته های این پژوهش به ترتیب از این قرار است: (1) از نظر موقعیت نشانگر، هشت ساختار برای نشانگرهای پیش مرجع و نه ساختار برای نشانگرهای پس مرجع یافت شد. در این میان، ساختارهای نکته مهم + صفت اشاره - اسم - صفت - فعل ربطی و نکته مهم + سوال امتحان برای نشانگرهای پیش مرجع و ساختار فعل + نکته مهم برای نشانگرهای پس مرجع دارای بیشترین فراوانی بودند. (2) تعداد نشانگرهای پس مرجع نسبت به پیش مرجع، از فراوانی تکرار بیشتری برخوردار بودند. (3) بر اساس نقش کلامی، پنج دسته نشانگر شامل سازمان دهی کلام، تعامل با مخاطب، وضعیت مطلب، شرح موضوع و ارتباط با امتحان یافت شد. از این پنج دسته نشانگر، تعامل با مخاطب بیشترین مقدار عددی را به خود اختصاص داد. به طور کلی، یافته های پژوهش، نمایانگر آن است که ارائه دهنده ها علمی-فارسی بیشتر تمایل دارند تا در کار خود برای برجسته کردن مطالب مهم، با مخاطب تعامل داشته باشند. به بیان روشن تر، این افراد بیشتر سعی می کنند تا به جای جمع آوری اطلاعات و عدم توجه به برداشت مخاطب نسبت به اهمیت مطالب، از توجه مخاطب درباره اهمیت داده های مهم اطمینان حاصل کنند. این مهم، معمولاً از طریق دخیل کردن مخاطبان در فرایند کلام صورت گرفته و مطالب مهم به ترتیبی ارائه می شود که مخاطب بتواند برای توجه بیشتر به آن ها و یا یادداشت برداری، از پیش برنامه ریزی کند.

کلمات کلیدی:

عبارات نشانگر اهمیت مطلب، عبارات فراکلامی، ارائه علمی فارسی، پیکره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/974564>

